

*TEMA: Estudi del esperit religiós de les antigues agremiacions, y
sos efectes beneficiosos pera l' Agricultura.*

LEMA: Si l' un cau l' aguantará l' altre.

Segons opinió de graves autors, pot molt bé esser que l' origen dels gremis, fós una restauració de les antigues corporacions d' arts y oficis, de la época romana, si bé que en son príncipi, lo seu fi únich era lo esperitual, ó sia lo de procurar aprofitarse dels beneficis que 'ls donave la Esglesia ab lo rós y la sepultura, si bé que en aixó se requería que 'ls associats fossen gent de un mateix ofici, á quals associacions se les nomenava Confrarias.

Mes tart, ó sia á principis del segle dotsé, comensá per afegir á sos estatuts la protecció del treball y après la defensa dels drets polítichs del individu. Era, se pot dir, la continuació de la mateixa Confraria, ab lo nóm de gremi, que inspirada en lo esperit relligiós y caritatiu que aprenía de la Esglesia, aixamplava sa influencia benefactora procurant lo benestar moral y material dels seus afiliats.

Moguts per els veritables resultats que donaven aytals, associacions, foren molts els oficis que se anaren agremiant en aqueixa forma, que benehía y aprobava la Esglesia, puig que lo esperit relligiós era'l que principalment dominava la rassa catalana de aquella época.

La protecció reyal vingué ben aviat á donar forsa á aytals agremiacions, essent dels primers lo gremi de agricultors, segons se despren del privilegi de *Pau y Treva* donat per lo rey En Pere 1.er en lo any 1200 que diu: «*Cavadors é lauradors*»,